

॥ ४ ॥ हस्तस्थानां भ्रंशोऽरिष्टसूचक उक्त एव बद्धानां बंधशैथिल्यमपीत्याह तानीति दिवि स्थितानि पतमानानि नक्षत्राणीव अधोमुखान्यदृश्यं तेत्यर्थः ॥ ५ ॥ स्तिमितं स्तब्धं यतो गतसत्त्वं उद्विग्नचित्तं ॥ ६ ॥ ७ ॥
वध्यंति वध्यंते परैरिति शेषः ॥ ८ ॥ किमत्र चित्रं क्षणं पांडवैर्जितं चेन्नैतदाश्चर्यं ॥ ९ ॥ अस्माकमसकृज्जयोजात इत्याह पश्यध्वमित्यादिना ॥ १० ॥ ११ ॥ तांद्रोणपर्वप्रसिद्धां ॥ १२ ॥ १३ ॥ द्रविणं

शस्त्राण्येषां तुराजेंद्रशोणितानि सर्वशः ॥ प्राभ्रस्यंत करग्रेभ्यो दृष्ट्वा द्रोणं हतं युधि ॥ ४ ॥ तानि बद्धान्यरिष्टानि लंबमानानि भारत ॥ अदृश्यंत महाराजन क्षत्रा
णियथा दिवि ॥ ५ ॥ तथा तु स्तिमितं दृष्ट्वा गतसत्त्वमवस्थितं ॥ बलंतव महाराज राजादुर्योधनो ब्रवीत् ॥ ६ ॥ भवतां बाहुवीर्यं हि समाश्रित्य मया युधि ॥ पांडवेयाः
समाहूता युद्धं चेदं प्रवर्तितं ॥ ७ ॥ तदिदं निहते द्रोणे विषण्णमिव लक्ष्यते ॥ युध्यमानाश्च समरे योधा वध्यंति सर्वशः ॥ ८ ॥ जयो वापि वधो वापि युध्यमानस्य संयु
गे ॥ भवेत्किमत्र चित्रं वै युध्यध्वंसं सर्वतो मुखाः ॥ ९ ॥ पश्यध्वंच महात्मानं कर्णं वैकर्त्तनं युधि ॥ प्रचरंतं महेष्वासं दिव्यैरस्त्रैर्महाबलं ॥ १० ॥ यस्य वै युधिसंत्रासात्
कुंतीपुत्रो धनंजयः ॥ निवर्त्तते स दामंदः सिंहात् क्षुद्रमृगो यथा ॥ ११ ॥ येन नागा युतप्राणो भीमसेनो महाबलः ॥ मानुषेणैव युद्धेन तामवस्थां प्रवेशितः ॥ १२ ॥
येन दिव्यास्त्रविच्छूरो मायावी स घटोत्कचः ॥ अमोघयारणे शक्त्या निहतो भैरवं नदन् ॥ १३ ॥ तस्य दुर्वारवीर्यस्य सत्यसंधस्य धीमतः ॥ बाह्वोर्द्रविणमक्षय्य
मद्यद्रक्ष्यथ संयुगे ॥ १४ ॥ द्रोणपुत्रस्य विक्रांतं राधेयस्यैव चोभयोः ॥ पश्यंतु पांडुपुत्रास्ते विष्णुवासवयोरिव ॥ १५ ॥ सर्व एव भवंतश्च शक्ताः प्रत्येकशोपि वा ॥
पांडुपुत्रान्न हंतुं सैन्यान् किमु संहताः ॥ वीर्यवंतः कृतास्त्राश्च द्रक्ष्यथाद्य परस्परं ॥ १६ ॥ संजय उवाच एवमुक्त्वा ततः कर्णं चक्रे सेनापतिं तदा ॥ तव पुत्रो म
हावीर्यो भ्रातृभिः सहितो नघ ॥ १७ ॥ सैन्यापत्यमथावाप्य कर्णो राजन्महारथः ॥ सिंहनादं विनद्योच्चैः प्रायुध्य तरणोत्कटः ॥ १८ ॥ स संजयानां सर्वेषां पांचालानां
चमारिष ॥ केकयानां विदेहानां चकार कदनं महत् ॥ १९ ॥ तस्येषु धाराः शतशः प्रादुरासञ्छरासनात् ॥ अग्रे पुंखेषु संसक्ता यथाभ्रमरपंक्तयः ॥ २० ॥ स पीड
यित्वा पांचालान् पांडवांश्च तरस्विनः ॥ हत्वा सहस्रशो यो धानर्जुनेन निपातितः ॥ २१ ॥ इति श्रीमहाभा० कर्णप० संजयवाक्यं नाम तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥
वैशंपायन उवाच एतच्छ्रुत्वा महाराज धृतराष्ट्रो विकासुतः ॥ शोकस्यांतमपश्यन् वै हतं मेने सुयोधनं ॥ १ ॥

बलं ॥ १४ ॥ १५ ॥ द्रक्ष्यथ दर्शयिष्यथ ॥ १६ ॥

॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ अग्रे पुंखेषु संसक्ताः प्रेर्यमाणस्य शरस्याघेण पुंखेषु प्रेरितेषु पुंखेन संसक्ता इषु धाराः पूर्वोत्तरेषु संधानादविच्छिन्नप्रवाहा इत्यर्थः ॥ २० ॥ पीडयित्वा हत्वेत्यनेककर्तृकेपि क्त्वाप्रत्ययश्छांदसः
अन्येभ्योऽपि दृश्यंते इति विनिबंतवाशब्दद्वयं दृशिषहणादाद्येतुमपि पीडयन्निघ्नन्निति वार्थः ॥ २१ ॥ इति कर्णपर्वणि नैल० भारतभा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ॥ एतदिति ॥ १ ॥